

Mohli jste vidět na ČT ve Světě na kolejích

Modelový svět

Radislava Wimmera

Tip na tuto reportáž nám poslal do redakce Světa na kolejích jeden z našich věrných diváků. Napsal: Mám jednoho kamaráda a ten má super modelové kolejiště. Dali jsme na jeho radu a vyrazili na půdu jednoho rodinného domku ve Žďáru nad Sázavou.

Místo šterku vylouhovaný čaj

„Své modelové kolejiště jsem začal stavět v roce 1989,“ prozradil mi Radislav Wimmer. Tehdy s manželkou koupili nový domek, který měl velkou půdu. Jakmile ji uviděl, měl jasno. Zateplil ji, vsadil střešní okna, na podlahu položil linoleum a začal stavět svůj klukovský sen. Nejprve dal dohromady roštový rám o rozměrech 5,25 x 2,60 metru a pak začal budovat ten svůj modelový svět na kolejích. Stavěl ho celých deset let a stále na něm pracuje a zlepšuje jej.

A jak dnes vypadá země krále Radislava? Jsou tu hned tři nádraží – Karlovice, Jedlová a Kamenný vrch. Rozchod zvolil ten nejpoužívanější, tedy „há nulku“, vše ve zmenšení 1:87. Původně kolejiště pro svůj provoz pojalo dvanáct vlakových souprav, pak se mu to ale zdálo málo, a tak přidělal odstavná nádraží sever a jih. Tam se vejde dalších zhruba dvacet souprav. Další vozidla jsou ve vitrinách. Celkem vlastní modelářský nadšenec na padesát lokomotiv a víc než dvě stě vozů. Na kolejišti má položeno asi sto třicet pět metrů kolejí, dalších sto padesát metrů není vidět. A asi vás překvapí, co Radislav Wimmer používá jako šterkové podloží: „Nikdo mi to nevěří, ale je tam klasický vylouhovaný čaj. Švagrová mi ho nosila vysušený ze školní jídelny.“

Vilka pana generálního

K jednotlivým stavbám na kolejišti má pan Wimmer různé průpovídky. „Tohleto je třeba vilka pana generálního,“ říká a ukazuje na model vilky se zahradou a bazénem, „má postaveno tady na kopečku, aby měl přehled a nic mu neuteklo. No, a já rád říkávám, že pan generální jsem já.“

Všimavý návštěvník najde na kolejišti i různé scénky. Pozůstali truchlí na pohřbu, právě se stala dopravní nehoda, visí tu oběšenec a uvidíte i pěkně erotický výjev. A proč tu vlastně tyhle scénky jsou? „Myslím, že by

měly být na každém kolejišti, neboť dodávají celému kolejišti život.“

Pánská jízda na půdě

K řízení kolejiště slouží soustava tří ovládacích panelů, pro každou stanici jeden. „Pulty jsou skoro totožné s těmi, které mají výpravčí

ve stanicích,“ chlubí se modelář, „a tak se tu staví vlaková cesta, přehazují výhybky, udělá se závěr výměn, nic pak nejde postavit a vlak čeká na souhlas výpravčího k odjezdu. Kolejiště je řízené analogově a zabezpečení tvoří na 900 kusů telefonních relátek propojených pěti kilometry kabelů. Zvukový doprovod s autentickými zvuky strojů zabezpečuje počítač a pomocí klávesnice se pouští přes zesilovač zvuky do dvou reproduktorů umístěných na rámu kolejiště.“

Jezdí se tu i za pomoci grafikonů, které má každý výpravčí k dispozici u svého pultu. A další „vychytávka“: Pozadí je snímatel, aby bylo možné dostat se ke kolejišti ze všech stran. To je praktické, když je potřeba něco opravit či při prováděném posunu ve stanici.

Asi se nebudete divit, že se majitel tu a tam večer na půdě seje se svými kamarády a je z toho celonoční ježdění. Taková pánská modelářská jízda. A Radislav Wimmer ukazuje své kolejiště i zájemcům. Stačí mu poslat e-mail a objednat se anebo se můžete jenom pokochat na jeho stránkách: <http://kolejiste-zdar.wz.cz>.

Od roku 2006 má žďárský modelář i návrstěvní knihu. Asi vás nepřekvapí, že jsou v ní samé pochvalné zápisy. Jako třeba od štábu televizního Světa na kolejích. Napsali jsme: Moc se nám tu líbilo.

Václav Žmolík

Foto: Radislav Wimmer